

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007464 25 Кж
Бања Лука, 21.10.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Сњежане Кудрић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Ање Давидовић у кривичном предмету против оптуженог С. Т. због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог адвоката Војислава Драшковића из Бијељине, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007464 19 К од 18.07.2025. године у сједници вијећа одржаној дана 21.10.2025. године, у присуству браниоца оптуженог Војислава Драшковића, адвоката из Бијељине, а у одсутности уредно позваног оптуженог, донио је

ПРЕСУДУ

Дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог С. Т., преиначава се пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007464 19 К од 18.07.2025. године у одлуци о казни, тако што се оптуженом С. Т. због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске, за које је оглашен кривим том пресудом, као утврђена казна узима казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) мјесеца, с тим што се казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) мјесеци изречена пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 093962 25 К од 13.02.2025. године, којом је у одлуци о казни преиначена пресуда Основног суда у Бијељини број 80 0 К 093962 20 К од 29.05.2024. године, због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. Кривичног законика Републике Српске, узима као утврђена, па га суд на основу истих законских прописа и уз примјену чланова 28, 32, 52. став 1, члана 56. став 2. тачка 3. и члана 58. став 1. Кривичног законика Републике Српске, осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци у коју му се на основу члана 59. став 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске урачунава вријеме лишења слободе почев од 15.03.2018. године до 16.03.2018. године.

У осталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007464 19 К од 18.07.2025. године, оглашен је кривим оптужени С. Т. због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", 53/2012, 91/2017, 66/2018 и 15/2021 у даљем

тексту: КЗ РС), па је примјеном одредби из члана 43. и члана 52. став 1. КЗ РС, осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три мјесеца. На основу члана 207. став 8. а у вези са чланом 82. став 1. КЗ РС, одузета је опојна дрога „марихуана“ укупне нето масе од 1,4048 у ПВЦ кесици од цигарета и иста ће се уништити. На основу одредби члана 96. став 2. тачка а) и е) и члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", 53/2012, 91/2017, 66/2018 и 15/2021 - у даљем тексту: ЗКП РС) оптужени је обавезан на исплату трошкова кривичног поступка на име вјештачења у износу од 420,00 КМ и на име судског паушала, износ од 150,00 КМ, у року од 30 дана од правоснажности пресуде, под пријетњом извршења.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог Војислав Драшковић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене Кривичног законика, одлуке о казни, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или жалба уважи, преиначи првостепена пресуда и оптужени ослободи од оптужбе. По ставу жалбе, првостепени суд је пропустио да примијени одредбу члана 58. КЗ РС, а у вези с тим није дао ваљане разлоге зашто није примијенио ову одредбу закона. Жалба наводи, да се у конкретном случају ради о продуженом кривичном дјелу везано за радњу описану у пресуди Основног суда у Бијељини број 80 0 К 093962 20 К од 29.05.2024. године, која је преиначена у одлуци о казни пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 093962 25 Кж од 13.02.2025. године и предметној радњи оптуженог у овом предмету. У томе жалба види битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде Кривичног законика. Осим тога, жалба пресуду побија и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, истичући недоследност суда при оцјени исказа свједока С. М. датог у истрази и на главном претресу. У том контексту жалба приговара и у одлуци о казни.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа овог суда, која је одржана у складу са чланом 318. став 1. ЗКП РС, у присуству браниоца оптуженог Војислава Драшковића, а у одсутности уредно обавијештеног оптуженог, бранилац је изложио жалбу, остајући код свих жалбених приговора и навода, као и жалбених приједлога.

Суд је испитао побијану пресуду сходно члану 320. ЗКП РС, по свим приговорима жалбе, имајући у виду стање предметних списа, па је одлучио као у изреци ове пресуде из разлога који слиједе.

Супротно приговорима жалбе у поступку доношења побијане пресуде, првостепени суд није починио битне повреде одредаба кривичног поступка, а чињенично стање је правилно и потпуно утврђено. По оцјени овог суда првостепени суд је дао ваљане разлоге у побијаној пресуди везано за примјену института продуженог кривичног дјела и члана 57. став 1. КЗ РС. Наиме, према стању списа и по оцјени овог суда у конкретном случају, а везано за приговоре жалбе браниоца оптуженог, нису испуњени кумулативни услови неопходни за постојање продуженог кривичног дјела, јер је продаја опојне дроге вршена различитим лицима С. М., В. О., Њ. Ђ., а то значи да се не ради о истовјетности оштећеног, како то претпоставља одредба члана 57. став 1. КЗ РС. Дакле, ради се о битном обиљежју продуженог кривичног дјела, па су неосновани приговори жалбе да се за постојање продуженог кривичног дјела не тражи истовјетност оштећеног, јер се ради о кумулативном услову. Према томе, ова теза жалбе представља произвољно

тумачење одредбе члана 57. став 1. КЗ РС. Тим прије, јер продужено кривично дјело чини више истих или истоврсних умишљајних кривичних дјела учињених у временској повезаности, која због начина њиховог извршења, истовјетности оштећеног, просторне повезаности, кориштења исте прилике или трајнијег односа или других сличних околности које их повезују, представљају јединствену кривичноправну цјелину. Осим тога, према одредби члана 57. став 6. КЗ РС кривично дјело које није обухваћено продуженим кривичним дјелом у правоснажној судској пресуди, представља посебно кривично дјело или улази у састав посебног продуженог кривичног дјела, а како то правилно закључује првостепени суд.

Шо се тиче приговора жалбе о недоследности суда при анализи и оцјени исказа свједока С. М., приговор је неоснован. У побијаној пресуди суд је дао детаљну анализу и оцјену исказа овог свједока датог у истрази, а и на главном претресу, па закључак суда у том дијелу искључиво припада начелу слободне оцјене доказа суда, како то прописује одредба члана 295.ста 2. ЗКП РС. Осим тога, приговор жалбе у том дијелу није утемељен нити једним доказом одбране, који би предметни закључак суда довео у сумњу.

Без основа је и приговор жалбе браниоца оптуженог у погледу изречене мјере безбједности одузимања предмета, везан за одузимање опојне дроге, обзиром да се ради о материји чије је одузимање обавезно, па је суд правилно примијенио одредбу члана 207. став 8. ЗКП РС.

Међутим, жалбом браниоца се неосновано приговара висини одмјерене казне и сматра да је казна затвора у трајању од једне године и три мјесеца превисоко одмјерена оптуженом за учињено кривично дјело из члана 207. став 1. КЗ РС, док је основан приговор да приликом изрицања казне оптуженом за почињено предметно кривично дјело, суд није примијенио одредбе члана 58. КЗ РС, јер се у конкретном случају ради о одмјеравању казне осуђеном лицу.

Наиме, према одредби члана 58. став 1. КЗ РС је прописано, да ако се осуђеном лицу суди за кривично дјело учињено прије него је започело извршење казне по ранијој осуди или за кривично дјело учињено за вријеме издржавања казне затвора, казне дуготрајног затвора или казне малољетничког затвора, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дјела примјеном одреде члана 56. овог законика, узимајући раније изречене казне као већ утврђене. Дио казне затвора коју је осуђени издржао урачунаће ће се у изречену казну затвора или казну дуготрајног затвора. У конкретном случају оптужени је због учињеног кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. КЗ РС осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам мјесеци пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 093962 25 Кж од 13.02.2025. године, којом је преиначена у одлуци о казни пресуда Основног суда у Бијељини број 80 0 К 093962 20 К од 29.05.2024. године, у коју казну је урачунато вријеме лишења слободе почев од 15.03.2018. године до 16.03.2018. године и која казна се узима као већ утврђена, па сагласно наведеној законској одредби било је нужно оптуженом за предметно кривично дјело одмјерити казну као осуђеном лицу.

За кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС, првостепени суд је оптуженог осудио на казну затвора у трајању од једне године и три мјесеца, правилно утврђујући и цијенећи све околности од којих зависи висина изречене казне за почињено предметно кривично дјело. Тако је на страни оптуженог као олакшавајуће околности суд цијенио релативно младу животну доб

оптуженог, неповољни економски статус манифестован кроз незапосленост и слабо имовно стање, а од отежавајућих околности ранију осуђиваност за истоврсно кривично дјело, па је за предметно почињено кривично дјело, правилно суд оптуженом одмјерио казну затвора у трајању иод једне године и три мјесеца, коју овај суд узима као утврђену казну за предметно кривично дјело, те на основу одредбе члана 56. став 2. тачка 3. КЗ РС, а у вези са чланом 58. став 1. КЗ РС, оптуженог осудио на јединствену казну затвора у трајању од двије године и шест мјесеци у коју је урачунао и вријеме лишења слободе у периоду од 15.03.2018. године до 16.03.2018. године. По мишљењу овог суда, изреченом јединственом казном затвора оптуженом у наведеном трајању се остварује општа и посебна сврха кажњавања.

У преосталом дијелу побијана пресуда остаје неизмјењена.

Због свега наведеног овај суд је утврдио да је жалба браниоца оптуженог дјелимично основана, те је одлучено као у изреци ове пресуде 328. став 1. ЗКП РС.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић